

¹أَلَعَلَّ الْحِكْمَةَ لَا تُنَادِي، وَالْفَهِيمَ أَلَا يُعْطِي صَوْتَهُ. ²عِنْدَ
 رُؤُوسِ الشَّوَاهِقِ، عِنْدَ الطَّرِيقِ بَيْنَ الْمَسَالِكِ
 تَقِفُ. ³بِجَانِبِ الْأَبْوَابِ، عِنْدَ تَعْرِ الْمَدِينَةِ، عِنْدَ مَدْخَلِ
 الْأَبْوَابِ تُصْرِّخُ، ⁴لَكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ آتَادِي، وَصَوْتِي إِلَيَّ بَنِي
 آدَمَ. ⁵أَيُّهَا الْحَمَقَى تَعَلَّمُوا ذِكَاءً، وَبَا جُهَالٍ تَعَلَّمُوا
 فَهْمًا. ⁶اسْمَعُوا قَائِي أَتَكَلِّمُ بِأُمُورِ شَرِيفَةٍ، وَإِفْتِيَاخَ شَفَقَتِي
 اسْتِقَامَةً. ⁷لَأَنَّ حَتَكِي يَلْهَجُ بِالصَّدَقِ، وَمَكْرَهُهُ شَفَقَتِي
 الْكَذِبِ. ⁸كُلُّ كَلِمَاتٍ قَمِي بِالْحَقِّ. لَيْسَ فِيهَا عَوْجٌ وَلَا
 التَّوَاءُ. ⁹كُلُّهَا وَاصِحَةٌ لَدَى الْفَهِيمِ، وَمُسْتَقِيمَةٌ لَدَى الَّذِينَ
 يَجِدُونَ الْمَعْرِفَةَ. ¹⁰خُذُوا تَأْدِيبِي لَا الْفِصَّةَ، وَالْمَعْرِفَةَ أَكْثَرَ
 مِنَ الذَّهَبِ الْمُخْتَارِ. ¹¹لَأَنَّ الْحِكْمَةَ خَيْرٌ مِنَ اللَّالِكِ، وَكُلُّ
 الْجَوَاهِرِ لَا تُسَاوِيهَا. ¹²أَنَا الْحِكْمَةُ أَسْكُنُ الذِّكَاءَ، وَأَجِدُ
 مَعْرِفَةَ النَّدَائِيرِ. ¹³مَخَافَةُ الرَّبِّ بَعْضُ الشَّرِّ. الْكِبْرِيَاءُ
 وَالتَّلْعَطُ وَطَرِيقُ الشَّرِّ وَقَمِ الْأَكَاذِبِ أَبْعَضْتُ. ¹⁴لِي
 الْمَسُورَةُ وَالرَّأْيُ. أَنَا الْفَهْمُ. لِي الْفُدْرَةُ. ¹⁵بِي تَمْلِكُ
 الْمُلُوكُ، وَتَقْضِي الْعُظَمَاءُ عَدْلًا. ¹⁶بِي تَتَرَأَسُ الرُّؤَسَاءُ
 وَالشَّرَفَاءُ، كُلُّ قِصَاةِ الْأَرْضِ. ¹⁷أَنَا أَحِبُّ الَّذِينَ يُجِوُنِي،
 وَالَّذِينَ يُبْكِرُونَ إِلَيَّ يَجِدُونِي. ¹⁸عِنْدِي الْغِنَى وَالْكَرَامَةُ.
 قِنِيهِ فَاحِرَهُ وَحَطَّ. ¹⁹تَمْرِي خَيْرٌ مِنَ الذَّهَبِ وَمِنَ الْإِبْرِيرِ،
 وَعَلْتِي خَيْرٌ مِنَ الْفِصَّةِ الْمُخْتَارَةِ. ²⁰فِي طَرِيقِ الْعَدْلِ
 أَمْسَيْ، فِي وَسْطِ سُبُلِ الْحَقِّ، قَاوَرْتُ مُجِيبًا رِفَا
 وَأَمَلًا حَرَائِثَهُمْ. ²²الرَّبُّ قَتَانِي أَوَّلَ طَرِيقِهِ، مِنْ قَبْلِ
 أَعْمَالِهِ، مِنْذُ الْقَدَمِ. ²³مِنْذُ الْأَرْلِ مُسِخْتُ، مِنْذُ الْبَدءِ، مِنْذُ
 أَوَائِلِ الْأَرْضِ. ²⁴إِذْ لَمْ يَكُنْ عَمْرٌ أُبْدِئْتُ. إِذْ لَمْ تَكُنْ بَتَابِعُ
 كَثِيرَةُ الْمِيَاهِ. ²⁵مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقَرَّرَتِ الْجِبَالُ، قَبْلَ التَّلَالِ
 أُبْدِئْتُ. ²⁶إِذْ لَمْ يَكُنْ قَدْ صَبَعَ الْأَرْضَ بَعْدُ وَلَا الْبَرَارِيَّ وَلَا
 أَوَّلَ أَغْفَارِ الْمَسْكُونَةِ. ²⁷لَمَّا تَبَتَّ السَّمَاوَاتُ كُنْتُ هُنَاكَ
 أَنَا. لَمَّا رَسَمَ دَائِرَةً عَلَى وَجْهِ الْعَمْرِ. ²⁸لَمَّا أَنْبَتَ الشُّجْبَ
 مِنْ فَوْقِ. لَمَّا تَشَدَّدَتْ بَتَابِعُ الْعَمْرِ. ²⁹لَمَّا وَصَعَ لِلْبَحْرِ
 حُدَّهُ فَلَا تَتَعَدَّى الْمِيَاهُ نُحْمَهُ، لَمَّا رَسَمَ أَسْسَ
 الْأَرْضِ، ³⁰كُنْتُ عِنْدَهُ صَانِعًا، وَكُنْتُ كُلَّ يَوْمٍ لَدَيْهِ، قَرِحَةً
 دَائِمًا قَدَامَهُ. ³¹قَرِحَةً فِي مَسْكُونَةِ أَرْضِهِ، وَلَدَاتِي مَعِ بَنِي
 آدَمَ. ³²فَالآنَ أَيُّهَا الْبَنُونَ اسْمَعُوا لِي قَطُوبِي لِلَّذِينَ
 يَحْفَظُونَ طَرْفِي. ³³اسْمَعُوا التَّلْعِيمَ وَكُونُوا حُكَمَاءَ وَلَا
 تَرْفُضُوهُ. ³⁴طُوبَى لِلْإِنْسَانِ الَّذِي يَسْمَعُ لِي سَاهِرًا كُلَّ
 يَوْمٍ عِنْدَ مَصَارِعِي، حَافِظًا قَوَائِمَ أَبْوَابِي. ³⁵لَأَنَّ مَنْ
 يَجِدُنِي يَجِدُ الْحَيَاةَ وَيَتَّالٍ رِضَى مِنَ الرَّبِّ، وَمَنْ يَخْطِئُ
 عَنِّي يَضُرُّ نَفْسَهُ. كُلُّ مُبْغِضِي يُجِبُّونَ الْمَوْتَ.

¹Ruft nicht die Weisheit, und die Klugheit
 läßt sich hören?²Öffentlich am Wege und
 an der Straße steht sie.³An den Toren bei
 der Stadt, da man zur Tür eingeht, schreit
 sie:⁴O ihr Männer, ich schreie zu euch und
 rufe den Leuten.⁵Merkt, ihr
 Unverständigen, auf Klugheit und, ihr
 Toren, nehmt es zu Herzen!⁶Höret, denn
 ich will reden, was fürstlich ist, und
 lehren, was recht ist.⁷Denn mein Mund soll
 die Wahrheit reden, und meine Lippen
 sollen hassen, was gottlos ist.⁸Alle Reden
 meines Mundes sind gerecht; es ist nichts
 Verkehrtes noch falsches darin.⁹Sie sind
 alle gerade denen, die sie verstehen, und
 richtig denen, die es annehmen
 wollen.¹⁰Nehmet an meine Zucht lieber
 denn Silber, und die Lehre achtet höher
 denn köstliches Gold.¹¹Denn Weisheit ist
 besser als Perlen; und alles, was man
 wünschen mag, kann ihr nicht
 gleichen.¹²Ich, Weisheit, wohne bei der
 Klugheit und weiß guten Rat zu
 geben.¹³Die Furcht des HERRN haßt das
 Arge, die Hoffart, den Hochmut und bösen
 Weg; und ich bin feind dem verkehrten
 Mund.¹⁴Mein ist beides, Rat und Tat; ich
 habe Verstand und Macht.¹⁵Durch mich
 regieren die Könige und setzen die
 Ratsherren das Recht.¹⁶Durch mich
 herrschen die Fürsten und alle Regenten
 auf Erden.¹⁷Ich liebe, die mich lieben; und
 die mich frühe suchen, finden
 mich.¹⁸Reichtum und Ehre ist bei mir,
 währendes Gut und Gerechtigkeit.¹⁹Meine
 Frucht ist besser denn Gold und feines
 auserlesenes Silber.²⁰Ich wandle auf dem

Proverbs 8

rechten Wege, auf der Straße des Rechts,²¹ daß ich wohl versorge, die mich lieben, und ihre Schätze vollmache.²² Der HERR hat mich gehabt im Anfang seiner Wege; ehe er etwas schuf, war ich da.²³ Ich bin eingesetzt von Ewigkeit, von Anfang, vor der Erde.²⁴ Da die Tiefen noch nicht waren, da war ich schon geboren, da die Brunnen noch nicht mit Wasser quollen.²⁵ Ehe denn die Berge eingesenkt waren, vor den Hügeln war ich geboren,²⁶ da er die Erde noch nicht gemacht hatte und was darauf ist, noch die Berge des Erdbodens.²⁷ Da er die Himmel bereitete, war ich daselbst, da er die Tiefe mit seinem Ziel faßte.²⁸ Da er die Wolken droben festete, da er festigte die Brunnen der Tiefe,²⁹ da er dem Meer das Ziel setzte und den Wassern, daß sie nicht überschreiten seinen Befehl, da er den Grund der Erde legte:³⁰ da war ich der Werkmeister bei ihm und hatte meine Lust täglich und spielte vor ihm allezeit³¹ und spielte auf seinem Erdboden, und meine Lust ist bei den Menschenkindern.³² So gehorchet mir nun, meine Kinder. Wohl denen, die meine Wege halten!³³ Höret die Zucht und werdet weise und lasset sie nicht fahren.³⁴ Wohl dem Menschen, der mir gehorcht, daß er wache an meiner Tür täglich, daß er warte an den Pfosten meiner Tür.³⁵ Wer mich findet, der findet das Leben und wird Wohlgefallen vom HERRN erlangen.³⁶ Wer aber an mir sündigt, der verletzt seine Seele. Alle, die mich hassen, lieben den Tod.